

**Robert Tvrneri Devonii Oratoris Et Philosophi
Ingolstadiensis Panegyrici Dvo**

Turner, Robert

Ingolstadii, Anno M. DC. IX.

Robertvs Tvrnervs Petro N. S. P. D. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69598](#)

ardentiūs, addo esse dignum omni omnium amore,
qui Romam præfert Germania, Collegium vxori, te
patri. noui quid dico, cui dico, ideoque dico uno ver-
bo omnia; ama. Vale. Ingolstadij.

ROBERTVS TVRNERVS
PETRO N. S. P. D.

XV.

Negligentia nō fuit, contemptio fuit, quod pri-
ribus tuis literis nō responderam, nam ita erant
vel petulantiae & stultæ loquentiae inustæ notæ, vel
superbia & vanitatis insperse lituris, vt statuerim
plane ineptum hoc genus potius contemnere tacendo,
quām scribendo refellere. nostin? non est mei otij, li-
tem alere lite, aut si mei otij esset, frontis non esset. ad-
de superbiorem me esse, quām vt velim pati riuales in
palæstra hac magistros illos inepte putidos, quorum
nec maledicentia olet Diogenē, nec dictio Ciceronem.
quod si quam cuperem aucupari laudem in hoc pul-
uere, Bezas elicerē & Danæos, his politulis literis tin-
ctos, Bertramos contemnerem, homulos illos ex face
Latinorū, qui quicquid rixantur, tam rixantur pu-
tide, vt in summo pædore vix teneam vomitū. quare
posthac indulge meo stomacho plane delicatulo, aus
expecta tuis sordibus solitam medicinam, silentium,
non perdo tempus in refellendis comitiis eorum præ-
seriim

serium hominum, qui ostendunt se potius velle, quam posse scribere maledicē. nam maledicentia sine acuminis sale sordet. quod certè nō dignatus fuissim monuisse. nisi posteriores tuæ literæ aliquam habuissent speciem hominis. quare hinc postremis hoc habere responsi. gratias fuisse. quod scriptæ erant non stultæ. quod si sic pergas. conabor id totum. quod mihi asperfisi labis. elucere dicēdo faciendo. incepit. qui ad tuarum literarum nutum oraui. exoraui. vt sit tuu rebus apud N. non male. ipse narrabit rem. tu vide meam mētem. potuisti videre antea. qui videras. quam magnos viros contempseram. vt te non magnum amarem. non videras? superbè es cæcus. non agnoscis? cācè es superbis. sed es nec cæcus superbè. quia videras; nec superbis cācè. quia agnoscis: vt te videntem. agnoscentem semper sim post hac amaturus sincere. serio. sed beus cum cautione tamen sum tibi homo de reliqui. vi tu non sis mihi post hac bellua de religione. siliqua Geneuenses faciunt iam nauseam. etiam porcis educatis in vestra hara: quid mihi es molestus alto apud matrem Ecclesiam. ac probè saginato deliciū doctrinæ & virtutis. deliciis. inquam. illis. qua quod sepiù libantur. eò reperuntur dulcius. quare papizo (tuato voce iugulo) & papizabo. idque tam serio. vt paratus sim hanc fidem consignare non solùm hominibus verbo. sed cœlitibus etiam sanguine. nōnne vides istud? contempsi patrem; contemno matrem. contempsitua. contemno tuos. vt totus & tutus sim in hac arca Nōi.

& iam, si Diu*s* placet, tu post decimum septimum annum tibi sumis partes mouendae huius constariæ stule narras de Iuellis, VVittakeris, Noellis, nam sexcentostales Golias ego parvus David facile strauero, idque sine funda & lapide. quid inculcas minulos istos? Caluini tui & Bezæ instar puncti habent, si conferantur cum nostru*m* mediocribus garriunt bella, garriunt belle, ita tamen garriunt, ut præ nostris Muretis grunniant. uno verbo, nihil contemptius hac turba, si conferatur cum nostro ciue, apagesis reliqua conuitia. quoties refutavi*s* fui malus, sum malus, sed tamen malus, quia intra arcam Noë, neq^z mea est virtutis, quod hic stem*s*; sed Diu*s* mei tutelares, S. MARIA, Ambrosius, Bonaventura, Catharina, Cacilia, reliquiq^z in hac sancta communione viui, mortui, tenent me intra lineam, vos quid habetis reliqui substidy, nisi in fraude, mendacio, turpitudine, & horum architecto Satana? quæso, ascendas hanc mecum arcam, aut huic arcæ noli esse fluctus nouus. nihil proficiis contra eam, stat in mediis fluctibus, etiam in vulnere est sana. De negotio nostro nihil præsto sine chirographo, testibus, re integræ. quoties eandem rem? a nobis cauetur vestris uno verbo, à vobis vix cauetur nostris ullo chirographo. tot sunt latebrae in conscientia Caluiniana. iam est decimus mēsis, Andreas cum non liberat suam fidem de pecunia, & fidem astrictam aut verius sancitam syngrapha. ubi fides? ubique potius, quam apud Caluinianos. rogo, interponas te.

te. ego fallo, quia fallor. nisi præstat, molestus sum
sponsoribus. De Academia nostra quod ludus, nimis
frigidum est, nisi forte putas, eam esse stupidiorum
Cantabrigia, quæ nescit præferre Turneros Fulci.
itane vero? infra meam dignitatem? cur? honesta stu-
dia, honestus locus, in quo etiam Dionysius exultri-
umphabat. sed fortasse tu putas illa, fallere, depecula-
ri, expilare, rapere, esse tantum dignitatis locique
nostri. pergetu tua illa magna seruare tibi. Et istud
hoc paruum permittere mibi. conuenit mibi cum A-
cademia, ut ego illam obseruem matrem, illam amel-
filium. Vale. Ingolstadij.

ROBERTVS TURNERVS
REVERENDO PATRI, IOANNI HO-
LONIO Societatis IESV,
S. P. D.

INGOLSTADIVM.

XVI.

Planè ita est, nihil esse Ingolstadio amoenius nam
si spectes mœnia, sonant bellum, ut triumphes, si
plateas, spirant Musas, ut ames. etiam illud non vi-
des, quod tam clarum est? quæ res nulla ratione vide-
bantur posse consociari, illæ Ingolstadij quadam na-
ture quasi communione deuinctæ coherent commo-

disimis